

Spørgeren er af den opfattelse, at ministeren må tage de nødvendige initiativer til at udvide registret over knoglemarvsdonorer.

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har stillet det her spørgsmål på baggrund af, at det er vigtigt for behandlingen af kræftsyge, at vi udvider registrene for donorer. Og jeg vil naturligvis høre sundhedsministeren, om sundhedsministeren ikke mener, at det er vigtigt.

Der er efter min vurdering mange gode grunde til at prioritere det her område, også med hensyn til det internationale samarbejde, men det siger sig selv, at udvidelsen af donorkorpset også vil give langt bedre chancer for at finde danske donorer til danske patienter.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Tak for spørgsmålet.

Jeg vil her indledningsvis oplyse til fru Birthe Skaarup, at en udvidelsen af knoglemarvsdonorregistret ikke ville have den store betydning for den enkeltes chance for, at der findes en egnet donor.

Ved søgning af ikkebeslægtet donor søges der i de internationale registre, som globalt set omfatter ca. 5 millioner donorer fordelt på 40 lande. Sundhedsstyrelsen har tidligere udtalt, at en udvidelse af antallet af danske donorer til f.eks. 20.000, hvilket er en udvidelse på ca. 12.000 i forhold til nu, vil øge antallet af personer, som der søges mellem, med ca. 2 promille. Sandsynligheden for at finde en egnet donor til en konkret patient øges således kun marginalt.

En udvidelse af knoglemarvsdonorregistret ville i givet fald være begrundet dels i, at Danmark kan bidrage mere ligeværdigt til det internationale samarbejde på området, dels i et hensyn til de mennesker, som melder sig som donorer.

Dette sammenholdt med den betydelige merudgift, en udvidelse vil give anledning til, har været afgørende for, at jeg indtil videre ikke har taget initiativ til at udvide registret.

Spørgsmålet har endvidere været rejst ved finanslovforhandlinger forud for finanslov 2000. Der blev imidlertid ikke afsat penge på finansloven til en eventuel udvidelse.

Birthe Skaarup (DF):

Er det ikke korrekt, at der findes ca. 13.000 knoglemarvsdonorer i Danmark, hvoraf ca. halvdelen kun har fået foretaget denne her vævstype-

bestemmelse, og er det ikke korrekt, at der mangler kapacitet på de laboratorier, der skal lave disse vævstypebestemmelser?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til fru Birthe Skaarup kan jeg sige, at der, så vidt jeg er oplyst, er ca. 7.500 donorer i registret. Det er rigtigt, at der er nogle, der står i kø, nogle, der også er bloddonorer, der gerne vil med i registret, og hvis anvendelse først kan bringes i betragtning, når man har lavet den nødvendige testning, og det er jo det, der koster pengene.

Herudover har de folk, der kører registret, i øjeblikket yderligere et ønske om at komme op på ca. 20.000 i alt, svarende til 0,4 pct. af den danske befolkning, for herved at komme til at ligge på det, som også andre lande ligger på.

Som nævnt mener jeg ikke, at det hensyn, der kan være til at indgå i det internationale samarbejde, herunder også hensynet til det moralske og etiske i at bruge udenlandske registre, kan opvejes mod det millionbeløb, det koster at udvide registret.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg kan forstå, at det her problem, for jeg anser det for at være et problem, når der står patienter og mangler knoglemarv, ikke har en større prioritering. Det er mange gange unge mennesker, det handler om, og det er børn, og der står mennesker og venter på at få transplanteret det her knoglemarv, og derfor kan jeg ikke forstå, at det ikke har en større prioritering hos de forskellige sundhedsministre.

Alligevel må det jo have en eller anden form for prioritering, idet man har taget det med som en hensigtserklæring på finansloven for år 2000, og derfor vil jeg høre sundhedsministeren, om det er på grund af kassetænkning mellem amterne og staten eller Sundhedsministeriet, at man ikke udvider det register.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg skal gøre fru Birthe Skaarup opmærksom på, at der foretages ca. 35 knoglemarvstransplantationer om året på det her område, hvoraf 2/3 findes hos nære slægtninge, hvor vævspådeligheden er størst.

For så vidt angår den sidste tredjedel, vil en nyttegevinst ved en stor dansk udvidelse ikke have den helt store betydning, idet man skal ud og søge i nogle meget store donorregistre for at kunne løse det pålidelighedsproblem, der er. Og dér vil en udvidelse fra f.eks. 7.000 til op til